

ligere stillede til udenrigsministeren, nemlig om 1441, som hr. Troels Lund Poulsen rigtigt nævnte blev enstemmigt vedtaget af FN's Sikkerhedsråd i november sidste år, og som var et samlet forsøg på at opretholde presset for at afvæbne Saddam Hussein for hans masseødelæggelsesvåben:

Er det ikke rigtigt, at et stort flertal af de lande i Sikkerhedsrådet, som stemte for 1441, samtidig understregede, at det her altså ikke var en automatisk bemyndigelse til magtanvendelse, og at der ikke var nogen, der modsagde det? Tværtimod må man gå ud fra, at også den danske regering var enig i det synspunkt.

Der lå ingen automatik i, at 1441 skulle være en bemyndigelse til magtanvendelse. Tværtimod lå der altså i 1441, at man skulle vende tilbage til Sikkerhedsrådet for at få et folkeretligt grundlag for en eventuel militær intervention. Jeg skal bare have hr. Troels Lund Poulsen til at bekræfte, at det er sådan, det forholder sig.

Derfor er det altså noget sludder, når Venstre påstår, at der var et folkeretligt grundlag. Det var der jo ikke. Ellers var man jo vendt tilbage til Sikkerhedsrådet.

(Kort bemærkning).

Morten Helveg Petersen (RV):

Jeg skal blot i al korthed bede Venstres ordfører bekræfte, at Hans Blix udbad sig mere tid til at gøre sit arbejde færdigt. Jeg skal blot bede Venstres ordfører om at konstatere heroppefra, at alle muligheder ikke var udtømte, inden 4 af FN's sikkerhedsrådsmedlemmer ud af 15 mente, det var påkrævet med en militær intervention på det tidspunkt. Jeg skal blot bede Venstres ordfører om at bekræfte dette uomgængelige faktum.

(Kort bemærkning).

Troels Lund Poulsen (V):

Lad mig starte med hr. Morten Helveg Petersen og hans spørgsmål om, hvorvidt det er et uomgængeligt faktum, at Hans Blix udbad sig mere tid.

Hvis man læser rapporten fra den 7. marts fra Hans Blix, så er det ganske korrekt, at Hans Blix siger, at man kan overveje mere tid, men Hans Blix siger også, at for at man skal overveje mere tid, så skal der altså være et omgående samarbejde fra det irakiske styre. Det var der ikke. Det er der, man så må gøre sig den overvejelse: Skulle vi have ventet 12 år mere, skulle vi have ventet 15 år mere, eller hvor lang tid skulle vi vente?

Derfor tror jeg ikke, at mere tid ville have gjort nogen forskel.

Så til hr. Villy Søvnald, som jeg selvfølgelig takker for de ironiske komplimenter, men om hvorvidt det går ufatteligt godt i Irak: Det, jeg til lod mig at gøre, var blot at opremse en lang række ting, hvor der har været væsentlige fremskridt for den irakiske befolkning. Jeg er meget af den opfattelse, som mange også deler, også de mennesker, der har været i Irak, deriblandt Kai Vittrup, at langt de fleste irakere har fået det langt bedre.

Men der er, som hr. Villy Søvnald siger, jo desværre en gruppe terrorister, som på alle måder ønsker at underminere det frie demokratiske samfund, der bliver skabt i Irak. Jeg tror, det er en forsvindende lille gruppe, som måske udgør 3-5 pct., som ganske rigtigt består af Saddam Hussein-tro soldater, men vi ved jo også, at der er internationale terrorister, som i øjeblikket søger til Irak. Derfor havde jeg brug for i dag at sige nogle meget klare ting om det, som jeg synes er vigtigt, nemlig at det irakiske samfund på en væsentlig række punkter har fået det meget bedre, og at der er fremskridt.

Så til hr. Jeppe Kofod om 1441: Hr. Jeppe Kofod ved også udmærket godt, hvad der står i resolution 1441, men lad mig gentage det. Resolution 1441 taler ikke om nogen ny beslutning. Det, den taler om, er, at man skal overveje, consider, sagen i rådet, og det er jo det, som er svaret på hr. Jeppe Kofods spørgsmål. Der skal ikke træffes en ny beslutning, men man skal overveje det, og det er det, som står tilbage. Derfor skulle der ikke træffes en ny beslutning, men man skulle consider.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Jann Sjørnsen, og efter ham er det hr. Morten Helveg Petersen og hr. Jeppe Kofod.

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KD):

Jeg må indrømme, at jeg synes, hr. Troels Lund Poulsens fortolkning af det engelske ord i relation til resolution 1441 meget dårligt svarer overens med den forståelse, der var i Sikkerhedsrådet om, at man netop skulle vende tilbage. Man gjorde sig mange overvejelser, som jo ret beset ikke faldt ud til USA's fordel, men, vil jeg sige, til Blix' fordel, hvis man skulle gøre det op til syvende og sidst, altså om muligheden for at sætte våbeninspektørerne ind igen.